

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2015/2016**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK HISZPAŃSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJH-P1**

MAJ 2016

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
	1.2.		F
	1.3.		F
	1.4.		V
	1.5.		V

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D
	2.2.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E
	2.3.		C
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.3.		C
	3.4.		A
	3.5.		C
	3.6.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D
	4.2.		A
	4.3.		F
	4.4.		B

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	5.2.	3.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	D
	6.2.		D
	6.3.		B
	6.4.		A
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi.	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	C
<i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.2.		E
	7.3.		A

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.2.		C
	8.3.		A
	8.4.		B
	8.5.		C

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.2.		A
	9.3.		B
	9.4.		A
	9.5.		B

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Zapisałeś(-aś) się na kurs kulinarny. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- **wyjaśnij, dlaczego postanowiłeś(-aś) zapisać się na ten kurs**
- **napisz, co sądzą koledzy o Twojej decyzji**
- **opisz grupę, z którą uczęszczasz na zajęcia**
- **przedstaw problem, który miałeś(-aś) z przygotowaniem jednego z dań.**

Wymagania ogólne

I. Znajomość środków językowych.

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. Tworzenie wypowiedzi.

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. Reagowanie na wypowiedzi.

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

5.1. Zdający opisuje ludzi [...].

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].

5.6. Zdający przedstawia opinie innych osób [...].

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **opisz grupę, z którą uczęszczasz na zajęcia**
Los participantes del curso son muy divertidos. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
Los participantes del curso tienen entre 18 y 30 años y son muy divertidos. (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
Somos un grupo de chicas, entre 18 y 30 años, muy divertidas.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.

- **wyjaśnij, dlaczego postanowiłeś(-aś) zapisać się na ten kurs**

He intentado hacer paella en casa, pero no me sale. Por eso he decidido hacer un curso de cocina.

Me he apuntado a este curso porque me gustaría tomar parte en el concurso televisivo "El ingenioso cocinero".

5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *hacer una sopa, cocer patatas, platos de carne* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.

- **opisz grupę, z którą uczęszczasz na zajęcia**

Todo el grupo es muy simpático y desagradable.

Todos estamos muy contentos y satisfechos.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażen odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
 - **wyjaśnij, dlaczego postanowiłeś(-aś) zapisać się na ten kurs**
- Quería hacer este curso porque parecía muy interesante, profesional y barato.*
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *mucho, muy, bastante, demasiado*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.

- **wyjaśnij, dlaczego postanowiłeś(-aś) zapisać się na ten kurs**

- **napisz, co sądzą koledzy o Twojej decyzji**

Mis compañeros de clase creen que hacer un curso de cocina es una buena idea porque podré aprender a preparar muchos platos originales y muy ricos.

13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy danego podpunktu, np. przedstawiając opinię kolegów odnośnie swojej decyzji, zdający pisze: *Es una buena idea*. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieuwjęty), np. przedstawiając problem z przygotowaniem jednego z dań, zdający pisze: *Cuando hago paella, viniera mi madre y me ayudara porque no supo pelar las patatas.* („odniósł się”)
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np.
- **opisz grupę, z którą uczęszczasz na zajęcia**
No sé cómo es mi grupo.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
- **przedstaw problem, który miałeś(-aś) z przygotowaniem jednego z dań**
He olvidado pokroić chorizo. („nie odniósł się”)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
- **przedstaw problem, który miałeś(-aś) z przygotowaniem jednego z dań**
He olvidado cortar chorizo na plasterki. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Zapisałeś(-aś) się na kurs kulinarny. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- **wyjaśnij, dlaczego postanowiłeś(-aś) zapisać się na ten kurs**
- **napisz, co sądzą koledzy o Twojej decyzji**
- **opisz grupę, z którą uczęszczasz na zajęcia**
- **przedstaw problem, który miałeś(-aś) z przygotowaniem jednego z dań.**

¡Hola, Sandra!

¡No te lo vas a creer! ¡Estoy haciendo un curso de cocina!

- **wyjaśnij, dlaczego postanowiłeś(-aś) zapisać się na ten kurs**

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy **uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający podaje przynajmniej jeden powód zapisania się na kurs kulinarny, np.

- wskazuje na swoje zainteresowania kulinarne, np. *Me encanta cocinar*. LUB
- uzasadnia, dlaczego wybrał właśnie kurs, a nie inną formę doskonalenia swoich umiejętności kulinarnych, np. *En un curso puedes aprender muchos secretos*. LUB
- nawiązuje do takich cech kursu, które mogły okazać się atrakcyjne dla potencjalnych uczestników, np. *Este curso cuesta solo 200 euros*.
- wskazuje na okoliczności i/lub osoby, które skłoniły go do wzięcia udziału w kursie, np. *Me inscribí cuando vi su anuncio en la tele*.

Akceptuje się także podanie celu zapisania się na kurs, np. *Me apunté a este curso para aprender a preparar platos ricos y sanos*.

W pracy nie musi pojawić się spójnik *porque*, ale z wypowiedzi musi wynikać powód zapisania się na kurs, np. *Siempre había soñado con cocinar como un chef de cocina*.

Nazwy potraw traktowane są jako jedno odniesienie do podpunktu polecenia, np. *Elegí este curso porque quería aprender a preparar paella, tortilla y flan*.

Nazwy potraw podane w języku polskim, a mające swój odpowiednik w języku hiszpańskim nie są uznawane jako odniesienie, np. *rosół (caldo)*, *zupa pomidorowa (sopa de tomate)*.

Określenia towarzyszące nazwom potraw, wskazujące na ich pochodzenie, sposób przygotowania, serwowania itp. mogą być traktowane jako elementy rozwijające wypowiedź, np. *Me gustaría aprender a hacer gambas a la plancha*. (dwa odniesienia).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Hay muchos cursos de cocina. Estoy desilusionado con este curso.	Lo hago porque todos mis amigos saben cocinar. Este curso me lo recomendó una prima mía.	Hago este curso porque todos mis amigos saben cocinar. Además, como me encanta comer, me parece práctico. He elegido este curso porque quiero sorprender a mi madre con un buen plato durante una cena familiar.

- napisz, co sądzą koledzy o Twojej decyzji

5.6. Zdający przedstawia opinie innych osób.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający:

- przedstawia opinię kolegów dotyczącą jego decyzji zapisania się na kurs kulinarny, np. *Mis amigos creen que es una buena manera de pasar el tiempo libre.*
- opisuje reakcję kolegów na tę wiadomość, np. *Cuando se lo dije a mis amigos, se sorprendieron mucho.*

Akceptowana jest również opinia kolegów dotycząca samego kursu, ponieważ wskazuje pośrednio na ich opinię o fakcie zapisania się na kurs, np. *Según mis amigos, el curso está bien, pero es demasiado caro.*

Akceptowana jest wypowiedź, w której zdający przedstawia opinię tylko jednego kolegi / jednej koleżanki.

Akceptowana jest komunikatywna odpowiedź, w której zdający przytacza opinie wyłącznie innych osób niż koledzy, ale taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający wyraża własną opinię dotyczącą kursu lub odnoszącą się do jego decyzji.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mis amigos no saben cocinar. Creo que a mis amigos no les interesa este curso.	Mis amigos dicen que es un <i>hobby</i> interesante. Mi mejor amiga no se lo cree.	Según mis amigos, vale la pena hacer un curso de cocina porque es útil saber cocinar y, además, está de moda. Mis amigos están muy contentos porque dicen que después les prepararé platos originales.

- **opisz grupę, z którą uczęszczasz na zajęcia**

5.1. Zdający opisuje ludzi [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający charakteryzuje uczestników kursu, np. odnosi się do:

- wieku, np. *Los participantes del curso tienen entre 20 y 35 años.*
- płci, np. *Somos seis chicos y seis chicas.*
- pochodzenia, np. *En mi grupo hay dos españolas y una francesa.*
- wykształcenia, np. *La mayoría son estudiantes universitarios.*
- cech charakteru, np. *Las chicas del grupo son muy graciosas.*
- zainteresowań, np. *La mayoría del grupo se interesa por la cocina oriental.*
- motywacji, np. *Después del curso, todos quieren montar su propio negocio.*

Akceptowane są również wypowiedzi, w których zdający charakteryzuje tylko jedną osobę, z którą uczęszcza na zajęcia, np. *En el curso conocí a un chico guapísimo. Se parece a Justin Bieber.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający ogranicza się do opisu osoby prowadzącej zajęcia, bez odniesienia do grupy uczęszczającej na zajęcia.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mi profesor se llama Pedro. Tenemos dos horas de clase por semana.	El grupo es numeroso. En el grupo hay una chica que me gusta.	El grupo es numeroso. Todos son simpáticos y trabajadores. En el grupo hay un chico muy guapo, pero no tiene talento y no le sale ningún plato.

- **przedstaw problem, który miałeś(-aś) z przygotowaniem jednego z dań**

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia okoliczności lub czynniki, które utrudniały przygotowanie potrawy lub sprawiły, że jej prawidłowe wykonanie było częściowo lub całkowicie niemożliwe.

Przykłady problemów z przygotowaniem dania:

- brak produktów potrzebnych do wykonania dania, np. *Resultó que había olvidado comprar aceite.*
- brak lub awaria sprzętu gospodarstwa domowego, np. *No pude batir los huevos porque la batidora estaba estropeada.*
- brak umiejętności potrzebnych do przygotowania składników, np. *No sabía pelar las patatas.*
- niezadowalający efekt końcowy, np. *La tarta se me quemó.*

Opis okoliczności traktuje się jako element rozwijający wypowiedź, np. *De repente, me di cuenta de que en la nevera no había hielo.*

Opis rozwiązania zaistniałego problemu może być traktowany jako rozwinięcie realizacji tego podpunktu.

Nie akceptuje się wypowiedzi, w której przedstawione okoliczności nie miały żadnego wpływu na przygotowanie potrawy, np. *Cuando mezclaba los productos, empezó a llover.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Tuve un problema. Hice todo solo, sin ayuda de nadie.	No sabía cómo decorar la tarta. Cuando hacía el postre, añadí sal.	Cuando hacía el postre, añadí sal en vez de azúcar. No sabía cómo decorar la tarta, pero llamé a mi padre y me dijo cómo hacerlo.

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac zdających. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
¡Hola, Sandra!
¡No te lo vas a creer! ¡Estoy haciendo un curso de cocina!
Voy a inscribirme en un curso culinario.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub

większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

- **przedstaw problem, który miałeś(-aś) z przygotowaniem jednego z dań**

Me faltó sal. zamiast *No había sal.*

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce <u>gżeje</u>.</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce <u><u>gzać</u></u> w lecie.</i>
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<i>Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco</u>.</i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *Salu2*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *película*, *banda*, np. *la telenovela „M jak miłość”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *He leído Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *en casa* (2 słowa), *por esos chicos* (3 słowa), *10.01.2015* (1 słowo), *10 de enero de 2015* (5 słów), *1780* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *sms*, *s.f.*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *el siglo XX* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ayer perdí el teléfono en sklep obuwniczy.* – 7 słów.